

[Erik Eriksen.]

inden uro og en mere spændt situation indtræffer og skærper spændingen. Sådan tænker man åbenbart ikke fra radikal side. Den ærede ordfører pegede i går på uroen omkring Berlin og sagde, at det jo ikke var det bedste tidspunkt at forhandle disse ting på, når Tysklandsproblemet var i støbeskeen. Jeg synes, det er en betydelig forskel og en forskel, der åbenbart er mellem det ærede medlems parti og os andre — jeg ser bort fra socialistisk folkeparti.

Må jeg så lige til allersidst sige, at vi var naturligvis meget interesserede, da den højtærede landbrugsminister tog ordet i går for i en kort bemærkning at sige noget om disse ting. Den højtærede landbrugsminister sagde i sin korte bemærkning, at der ingen uenighed var om enhedskommandoen, hverken i den radikale gruppe eller blandt dens ministre. Det kan jeg jo ikke vide noget om, men det må jeg gå ud fra er rigtigt, når ministeren siger det. Men ministeren sluttede så meget bombastisk med at sige — jeg tror, jeg kan citere det ordret —

„Vi vil se resultatet af denne forhandling, før vi tager vort endelige standpunkt.“

Hvis nu resultatet af forhandlingen bliver sådan, at de radikale ikke kan tiltræde — jeg mener, det er en absolut tænkt situation, for jeg kender lidt til radikal politik — men lad os nu forudsætte, at resultatet bliver dette, at man fra radikal side ikke kan tiltræde, hvad sker der så? Hvilke konsekvenser drager man, hvilke konsekvenser får det, ikke for NATO begribeligvis, men radikalpolitisk set? Det synes jeg ministeren undlod at oplyse os om i går.

Poul Møller: Jeg vil gerne helt tilslutte mig de bemærkninger, det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg synes, det var en både præcis, rammende og rigtig karakteristik, det ærede medlem gav af det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelser om forsvarsproblemerne, NATO-kommandoen og de andre spørgsmål, der var fremme i går.

Jeg vil dernæst give en undskyldning til det ærede medlem hr. Helge Larsen. Denne undskyldning giver jeg på fleres vegne, fordi

vi har skænket det radikale venstre opmærksomhed i sommerens og eftersommerens løb. Jeg forstår, at det var noget, vi skulle have ladet være med, og jeg forstår også, at det, således som begivenhedsforløbet fandt sted, var noget, vi kunne have sparet os. Men af og til håber man på, at der kan ske visse fornyelser også i radikal politik, og da håbede og troede vi, måske nogle af os lidt naivt, at der var noget undervejs, noget under opsejling, som vi skulle skænke opmærksomhed; men det var der altså ikke, og jeg er tilbøjelig til at tro, at med det, der skete den 7. september, regeringens rekonstruktion, bliver det vel også nogenlunde sidste gang, vi behøver at være opmærksomme på, hvad det radikale venstre vil, når det drejer sig om regeringsdannelse her i landet, og det er dog altid et resultat.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om fælleskommandoen, og den højtærede landbrugsminister gjorde også en bemærkning herom i går, som jeg forstod var en tilslutning til de synspunkter, som det ærede medlem hr. Helge Larsen gjorde gældende her, det vil sige, at man opregner de radikale vilkår for denne fælleskommando. Det ærede medlem hr. Erik Eriksens spørgsmål er naturligvis også mit spørgsmål. Vi må vide, hvad der sker, hvis de radikale vilkår ikke opfyldes.

Men jeg har yderligere et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister eller den radikale ordfører, og det er, om ikke alle ministre har tilsluttet sig det forhandlings-tilbud, den danske regering har givet, og som man har offentliggjort, om ikke det er således, at de forhandlinger, der hidtil har været ført — og altså også det tilbud, vi har givet — har haft hele regeringens tilslutning bag sig. Det er jo ikke således, at der kun stilles krav til Danmark. Vi ved, at Danmark, at den danske regering, det danske ministerium, har givet et tilbud, formentlig på alle ministres vegne. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede landbrugsminister, eventuelt den radikale ordfører, om de radikale ministre har accepteret det forhandlingstilbud, som den høje regering har redegjort for bl. a. i sin erklæring sidste dag i august og ved de informationer, vi har fået; eller er det således, at de radikale ministre ikke har accepteret dette forhand-